

задачи, които трѣбва да рѣши. Когато чета Канта, азъ го похвалявамъ и си казвамъ: много добръ е извършилъ той своята длѣжностъ. Когато чета Исаѣя, казвамъ: много добръ е извършилъ своята длѣжностъ. Когато чета Иеремия, Иезекиила, пророцитѣ, апостолитѣ, светиитѣ, или когато чета книгата на кой и да е човѣкъ, това ме радва, виждамъ, че всѣки е изпълнилъ своята длѣжностъ, всѣки е рѣшилъ задачата си по нѣкакъвъ начинъ. Азъ не критикувамъ, не се спирамъ върху дребнавоститѣ, не питамъ, защо нѣкъде е турена заплата, когато мѣстото ѝ не е тамъ, по гледамъ, каква е основната идея въ нѣщата и казвамъ: всѣки има своя задача и важното е, какъ ще я извърши. Ние трѣбва да изучаваме себе си, ние трѣбва да изучаваме условията на живота, но при сегашно врѣме. Насъ не ни трѣбватъ срѣднитѣ вѣкове, за тѣхъ имаме свѣденія. Ние не трѣбва да изучаваме врѣмето на Христа, врѣмето на апостолитѣ, или врѣмето на пророцитѣ. Ние трѣбва да изучаваме сегашната епоха, сегашнитѣ врѣмена, сегашнитѣ условия, при които живѣемъ, съ тѣхъ трѣбва да бждемъ запознати много добръ. За насъ не е важно, какъ се е проявявалъ нѣкога Богъ, какъ се е проявявало нѣкога Битието; за насъ е важно, какъ се проявява Любовта днесъ. Оставете тѣзи нѣща, които ви смущаватъ. Има смущения, които нѣматъ нищо общо съ вашия животъ. Имате въ крака си забитъ трънъ. Този трънъ нѣма нищо общо съ вашето съзнание. Казвате: боли ме. Това не е важно. Азъ ще тура на вашия трънъ малко кокаинъ, и болката ще прѣстане. Ако единъ трънъ може да прѣкъсне вашето съзнание, да из-